

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e28381/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N° 212.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Syv og tredveindstyvende (70de) Nrde.

(Udsigt Herfor til Tillæg i Beretningsregulativet § 12.

Grundtvig: Jeg beder, jeg har ingeninde sagt, at Forslagskålleren har tænkt paa mig, men jeg har sagt, at min Stilling her i Huset maa gjere, at jeg maa betragte Forslaget som rettet imod mig.

Bloug: Jeg kan naturligvis ikke forhindre den ærede Læser fra at betragte Forslaget som han finder for godt, men jeg maa utvilsomt væge mig mod den Mening, at jeg derved skulde have tænkt paa ham; det kunde jeg saameget mindre have Anledning til, som jeg kan erindre et Amendement, der er faldet af ham, og som gik igjennem med det Majoritet. Med Henblik til hvad der er bemærket af den ærede Rigsdagmand for Ribebyens 4de District (Nigrens Udsig), saa vil jeg ikke negte, at dette Forslag ikke vil faae Reget at betyde, naar den Underkrets, som behaarer i blot at rejse sig fra sin Plads og erklære, at man underkretsede et Forslag, skulde anses tilstrækkelig; men den, som fremmer for Forslaget, maa jo ogsaa anses det for sit Blik at underrette det. Derfor det ikke var Meningen, saa vilde mit Forslag have grunne lidt at betyde. Jeg kan tvivligt ikke erklære, at mit Forslag skulde have en saa faellig Bølge for den individuelle Selvstændighed her i Salen; thi her haaber vistnok ikke et eneste Medlem saa ene eller har en saa ensaaende Ansættelse, at den ikke betes af noget andet Medlem, og har kun en saadan ensaaende Ansættelse, naar jeg ikke, hvad det skulde mynde, at han stiller Forslag. Han er ikke hindret fra at udsætte sig, men blot, fra at faae Forslaget for under Afstemning. Endelig skal jeg bemærke, at i de Kante, hvis parlamentariske Udførelse man anses at være beret, og navnlig det, for hvis Institutioner det ærede Medlem, som jeg talte, nævner her Grundtvig, nemlig England, der er det Skik og Brug, ikke alene i en Forsamling som denne, men i enhver offentlig Forsamling, at ethvert Forslag, der stilles, skal underkretsede af en anden, eller bliver det at betragte, som om det ikke var stillet; det samme er Tilfældet i Nordamerika, og hvis jeg ikke fejler, gjælder noget Tilsvarende ogsaa i Frankrig.

Grundtvig: Jeg vil blot erindre, at det netop er Tingene, at det er Parternes totale Strid over den Enkeltes Selvstændighed og Uafhængighed, og det har ogsaa vist sig paa de Steber, hvor denne Indskrænkning findes, og det er vistnok ikke det, som enten jeg eller nogen uoprett Mand, der ønsker, at det Bedste skal opnaaet ved saadanne Forsamlinger, rejser ved det engelske Parlament, at der næsten ikke kan findes nogen selvstændig Mening, som faaer sin rette fuldige Virkning; thi det er godt nok, at man kan udsætte sig, men det er dog den mindste Sydehjelpe, en Mand kan have, som vistnok har en Mening, og som skal gjere sig Umage for at fremsette den med at den Kraft og Klarhed, han kan, at han har Ret til at forber Afstemning.

Bjerring: Jeg vil tillade mig at anbefale det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagmand for Vestsø Amt 2den Valgkreds (Bloug). Det kunde jo vistnok synes, at dette Tillæg til Forretningsordenen § 13 med uanselige Forslag just ikke vil faae synnerligt at betyde; man kunde jo tænke sig, at den Rigsdagmand, som underkretsede et saadant Amendement, ved den endelige Afstemning ikke vilde fremme for det. Man har jo set ved et Valgdistrikt her i Ribebyen, at det er indtraffet, at der er bleven stillet og anbefalet en Valgmand, som dog ved den endelige Afstemning ikke fik en

enkelte Stemme for sig, ikke engang sin egen Stiller; men jeg troer ikke desto mindre, at der indeholdes nogen Garanti i dette Forslag, og man lægger ogsaa megen Betoning paa i andre konstitutionelle Kante. Foruden de Kante, den ærede Forslagskållere har omtalt, vil jeg gjere opmærksom paa, at i Frankrig gjælder den Regel, at et Forslag ikke kan fremmes til Afstemning, undtagen det Heiminde har Gien, som underkretsede det. Det er ikke saameget det quantitative som det qualitative Moment, man her maa lægge Vægt paa.

H. Jespersen: Dagsaa jeg tiltræder det Forslag, som her er stillet; men derfor det skulde føre til det Resultat, som Forslagskålleren har ment, nemlig, at man ikke skulde forbyde den, som havde stillet Forandringsforslaget, at meddele det, saa tror jeg ikke, at det i Praxis vilde have nogen sænderlig Betydning. Det er just Medlemmernes, som her vider at være meget lang og trættende, og som stiller Forsamlingen Tid, og da det jo er vedtaget, at et Forandringsforslag dog kan kun stilles i Genhold til hvad der er passeret i den foreløbige Behandling, foreslaaer det mig ikke meget særligt at forbyde enhver Medlem, naar et Amendement ikke kan vinde en enkelt Stemme for sig, uden at det hører medretet.

Bregendahl: Jeg maa tillade, at jeg gjerne tror, at en større Værdi i det parlamentariske Liv eller længere Udførelse vil bringe os til et Resultat som det, der er tilfaldet ved det foreliggende Forslag; men for Detilfældet foreslaaer det mig, som om det efter den parlamentariske Tilstand, vi hidtil have befaaret os i, vilde indbringe en for her Indskrænkning i den personlige Frihed, og at man derfor først maa afvente, at de Ulemper, som Forslaget gaar ud paa at fjerne, vilde ogsaa høre, at de gjere en sig Beslemmelse udbunden, og at man endnu en Tid gjerne kan overlade denne Sag til de enkelte Medlemmets egen Skjønsomhed. Derligt man jeg ikke foreslaaer den Indskrænkning, at jeg gjor en Bemærkning, som ikke sigt frem vedrører denne Sag; men det er mig berettiget, at den ærede Rigsdagmand for Ribebyens 4de District (S. H. Karsten) under den foreaaende Sags Behandling har fundet det passende, i et Dilett, da jeg havde forladt Salen, at henvende nogle Bemærkninger til mig i min egen Tid som Distrikt i Bornepolitikagen. Men da der er afstemt over Sagen, og jeg ikke har hørt hans Bemærkninger, maa jeg vende mig til at give ham behørigt Svar, indtil jeg ser dem i Rigsdagstidende, og jeg skal da nok vide at møde dem.

Formanden: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det vilde være meget at ønske, at man ikke kommer tilbage til lige Betingelser, som maatte være faldne i et foreaaende Nrde; jeg antager, at de ærede Rigsdagmands gjensidig vilde vise hinanden den Overbærenhed, som man der ved mundtlige Forhandlinger, hvor man ikke maa tage Ordens, om de ogsaa undertiden kunne sige noget herpaa, saa note, naar man har sovet paa dem.

Nigren-Udsig: Jeg skal blot bemærke med Henblik til hvad Rigsdagmanden for Østens Amt 6te Valgkreds (H. Jespersen) uttrede i Anledning af Forslaget, at det vistnok ikke var Forslagskålleren Mening, at et saadant Amendement, som ikke var blevet underkretsede, maatte motivere af Forslagskålleren ved den endelige Forhandling, men jeg forstod hans Dyring i denne Henseende saaledes, at det ikke skulde forbyde, at der allerede under den foreløbige Behandling, jaend et saadant Amendement skulde stilles, skulde træved en Underkretselse deraf, da det jo først er under denne Forhandling og i Genhold til dens, at saadanne Amendement ikke forbydes og senere stilles. Derimod foresom den ærede Forslagskållere mig i en anden Henseende at lægge Vægt ind i sit Forslag, end jeg